

СТАНОВИЩЕ

Дисертация на тема

”ПСИХИЧНА ГОТОВНОСТ ЗА ДОНОРСТВО В ТРАНСПЛАНТАЦИОННАТА ПРАКТИКА”

Автор: Доц. д-р Румяна Крумова – Пешева

Рецензент: доц. д-р Красимир Иванов, д.пс. Варненски Свободен
Университет "Черноризец Храбър", Медико-психологичен комплекс.

Дисертационният труд на доц. д-р Румяна Крумова Пешева е положен в сложна интердисциплинарна плоскост и дава друг ракурс в актуалната тематика за донорството.

В съвременната медицинска практика изключително внимание се обръща на създаването на съвременни донорски банки, на бързината на трансплантацията, на технологичната и логистична обезпеченост на хирургичният процес и като че ли това изчерпва тематиката.

Доц. д-р. Румяна Пешева поглежда на тази проблематика с през погледа психотерапевт клиницист, но пречупена през призмата на психологичната готовност за донорство и през опита си на психолог консултант пряко работещ с пациенти и екипи за трансплантация.

Дисертационният труд е написан на 272 стандартни страници, цитирани са 272 съвременни източника на кирилица и латиница, съдържанието е разделено в четири основни глави, заключение, приноси и

приложения. Доцент Румяна Пешева има 33 публикации свързани с темата, написани самостоятелно и в съавторство.

Професионалният поглед и познаването на проблема проличава още в обзора, където Пешева представя и анализира водещите съвременни насоки в трансплантационната медицина.

Авторът излиза от тясната рамка на разгледания медицински модел и представя морално етичната страна на проблема и философската ѝ значимост.

Доцент Пешева конкретно описва личния си психотерапевтичен опит за работа с пациенти и екипи, като представя използвания модел на работа и съдържанието на отделните етапи.

Акуратно е отбелязан психодиагностичният инструментариум, който доц. Пешева използва и значимостта му за точната психологична формулировка.

Теоретичната част на дисертационния труд представя концепциите и школите дали основата, върху която е надградена практическата психологична и психотерапевтична работа. Чудесно са обяснени редица феномени, като например: защитните механизми и влиянието им върху зрелостта на индивида.

Емпиричното изследване е прецизно подготвено и изпълнено.

Целта и задачите са ясно и точно формулирани, намерена е необходимата професионална доза при избор на методики и акуратно са отбелязани 41 случая на потенциални донори за бъбречна и чернодробна трансплантации.

Резултатите са коректно представени и от тях стават ясни като успехите ,така и трудностите с които се сблъсква терапевтът в практиката.

Доц. Пешева представя специфичните характерологични особености на потенциалния донор, определя неговия фрустрационен толеранс и възможност за емоционална експресия.

Детайлно са описани при динамиките на емоционалните преживявания, психосоматични реакции и факторите подкрепящи пациента - неговото семейство, здравните му убеждения, отношенията и нагласите на отделния индивид към трансплантацията и модела на боледуване.

Предложеният от Доцент Пешева теоретичен конструкт за „Психична готовност за донорство” обогатява чисто медицинската диагностична платформа, която в много случаи е непълна, без отчитане на психологичните феномени.

В разработеният протокол са включени рубрики, които не се вземат под внимание от медицинските специалисти , но са от изключителна важност за определяне на прогнозата и ефекта от трансплантацията.

Тук са представени и важните оценки на доц. Пешева за прогнозираните рискове, като: психична декомпенсация в депресивен, тревожен, хипохондричен и панически вариант, конфликтност, остра реакция на стрес, посттравматично стресово разстройство, семейна и социална дисфункция.

Не на последно място е поставен и въпросът за взаимовръзката между психичната готовност за донорство и готовността на пациента за

психотерапия, което би имала огромен позитивен ефект в процесът на самата трансплантация и в следоперативния възстановителен период.

От позицията на лекар и психолог считам че доц. д-р Румяна Пешева е проявила изключителен професионализъм и терапевтична смелост опитвайки се да разчупи статуквото и да създаде психотерапевтичен " мост" между донори и реципиенти и на базата на тази ефективна медиация да подобри реално шансовете за успех при възможност за успешна трансплантация. Предложеният от нея протокол става все по необходим с оглед на разрастващата се трансплантационна медицина.

В заключение предлагам разработеният от нея модел и протокол да бъдат предложени на екипите за трансплантация като неотменно изследване за пациенти имащи готовност да станат донори в клиниките и центровете по трансплантология. На базата на гореизложеното становище:

Предлагам на уважаемите членове на Научното Жури да гласуват на доц. д-р Румяна Крумова Пешева степента Доктор на психологичните науки.

28.04.2017 г.

Рецензент:

Варна

доц. д-р. Красимир Иванов, д.пс.